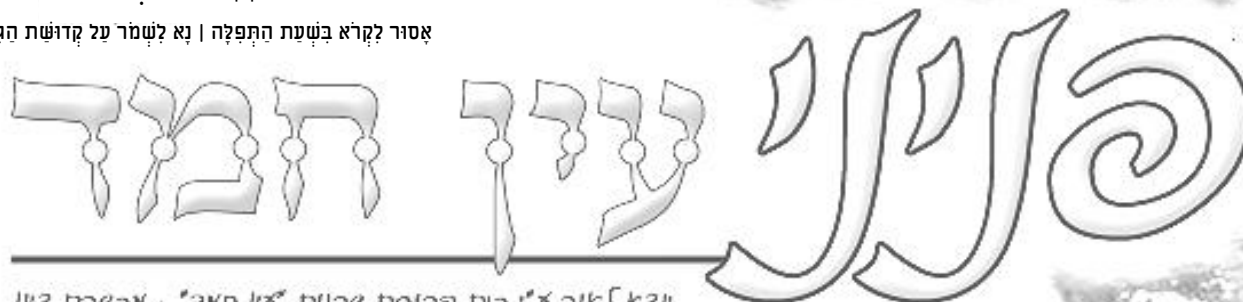

פְּרֻשֶׁת יִתְרוֹ | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יוצא לאור 8" בית הכנסת שכולנת "עין חמד" - אגודת בני ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת יִתְרוֹ – שְׁמְעוּ וּתְחִי נַפְשְׁכֶם

"וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ" (שמות יח, א)

באחת הצמתים, תלוי שלט ענק שאי אפשר לפספס. ומה כתוב בו? "אורי זוהר, אחרי הכל, גלה לנו הכל, מדוע עזבת את הכל?".

אתם שומעים? הוא עזב את הכל, נמלט מהזוהמה, התנתק מהבוץ של הבלי העולם הזה. אמרתי לו: "ר' אורי, אם זכיתם לקדש שם שמים, אני צריך ברכה מכם". הוא נתן את הברכה שלו".

מה היה עם יתרו? הוא ישב בכבודו של עולם. אבל "וישמע!" ואז התנער מהגילולים, השליך אותם לאשפה, "שמע ובא" אל המדבר, להיות יהודי. פלאי פלאים מהו כח השמיעה. זה לא נגמר באמירת: "תודה רבה, חזק וברוך" לאחר שמיעת שיעור מוסר, והאדם וח"כ ממשיך בחייו כרגיל. אלא, האדם באמת שומע ומשנה את עצמו!

לשמוע אין הכוונה דווקא לשמוע דרשה ממישהו אחר, אלא גם אם אני בעצמי רואה מאמר חז"ל, מעיין בספר מוסר, ולוקח לתשומת לבי, מייחס את הדברים ישירות אליי, מה אני יכול לקבל מכך, איך הדברים יכולים להשפיע עליי, להאיר את חיי, במה אני חייב להשתפר, ולהשתנות.

אם האוזן שומעת היטב, אם יש לאדם שמיעה רוחנית עמוקה, על יד כך כל האיברים מתרפאים, שנאמר "שמעו ותחי נפשכם", יש לו ישועה כללית. כי הוא שומע תוכחות.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסו שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

פירש רש"י: "מה שמועה שמע ובא?". סיפר הרב ראובן קרלנשטיין זצ"ל שלפני מספר שנים עמד לפני ניתוח קשה בארה"ב.

כידוע נהוג ללכת לצדיקים ולבקש מהם ברכות- בפרט בשעת צרה. כדברי חז"ל (בבא בתרא קטז): "כל שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים". החליט הרב שגם הוא רוצה ברכה, קם ונסע לירושלים לעיר העתיקה לשיבת 'אש התורה' לבקש ברכה. כי בישיבה היא ישב ולמד תורה יהודי בשם הרב אורי זוהר שליט"א.

"כאשר נכנסתי לבית המדרש אני רואה את ר' אורי יושב ולומד בהתמדה עם החברותא, לא רציתי להפריע באמצע, המתנתי לרגע שיקום ממקומו ואז ניגשתי אליו ואמרתי: "ר' אורי תשמע אני צריך לעבור ניתוח לא קל בארצות הברית. אני הולך לצדיקים, וגם אליך אני בא עכשיו לקבל ברכה".

הוא הסתכל עליי בתימהון ואמר: "ר' ראובן, טעית בכתובת, אינני נותן ברכות. לשם כך צריך ללכת לצדיקים, לחכמים, לא אליי. אף אחד לא מבקש ממני ברכות!".

"ר' אורי אני מגיע מבני ברק במיוחד לקבל ברכה ממך", התחננתי. "תהיה בריא, מה אתה רוצה ממני? מה נטפלת אליי?" התחנן הוא. "תשמע" אמרתי לו, "זה לא יעזור לך, אני נוסע פעמים בשבוע מבני ברק לבת ים, ובדרך עובר בכביש גהה, שעוברים שם שישים רבוא איש מדי יום, ועל הכביש

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
משפ' שטרית
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.י.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
נתנאל בן ג'ינה
אסף בן סופיה
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
אנאל חביבה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רחמה
סיון בת אסתר
נועה בת מזל טוב
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצורי בת סטה-
מרדכי ניצורי בן פרחה-
מאיה בת עדי
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונוה בת מיסה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
מישא אסתר בת זרה
ענת בת רחל ברכה
רינת רחל בת עפרה
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
יצחק בן חנון
ר' אליעזר בן עטיה

03/02/2018		י"ח שבט תשע"ח	
פרשת יתרו הפטרה: בשנת מות- ישעיהו'			
ה"ת	יציאה	כניסה	י"ב
18:28	17:52	16:39	י"ב
18:24	17:49	16:56	ת"א
18:24	17:49	16:56	חגיגה
18:27	17:52	16:59	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן אריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---	--

שואל ומשיב בהלכה – מראית עין- חלק ג'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

במה יש להיזהר מפני מראית עין?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

מותר לבשל בשר עוף יחד עם חלב שקדים. אולם אם מבשל בשר בהמה עליו להניח שקדים ליד המאכל, כדי שלא יטעו הרואים. **הערות:** ראה מה שנכתב בהקדמה להלכות אלו. ובשו"ת חשב האפוד (סימן כ) כתב, שחז"ל הקפידו רק בחלב שקדים, שסתמא דמילתא אינו עשוי משקדים, אולם בשאר דברים אין לחשוש משום מראית העין, משום שהם שכיחים. וכתב הרב כף החיים (סימן פז אות כז) שבשר המכוסה בבצק, אין בו משום מראית העין ומותר לאוכלו ביד עם חלב שקדים.

אולם אם ברצונו לשתות חלב שקדים אחר אכילת בשר בהמה, אין צריך להניח שקדים להיכר שאינו חלב רגיל. **מקורות:** שו"ת מעין אומר ח"ד (פ"א סימן ו).

מאכל המכונה בלשון העם "שרימפס כשר" וכוונתם למאכל כשר בטעם מאכל שרצים ודגים טמאים, הדבר מותר ואין בו איסור מראית העין. **מקורות:** ספר ישא יוסף משמיה דהגרי"ש אלישיב זצ"ל (יו"ד סימן ג). רק מהיות טוב, כדאי שיציין בתפריט, כי ניתן לקבל במסעדה זו מעדן דגים כשר שטעמו כטעם הדג הטמא.

כבוד הורים

האדמו"ר הרה"ק אליעזר הגר זיע"א (בעל ה'דמשק אליעזר' מויז'ניץ), היה מקפיד לקרוא את פרשת השבוע 'שניים מקרא ואחד תרגום' מתחילה ועד סוף מבלי להפסיק כלל בדיבור, כמובא בדברי האריז"ל. בהיותו צעיר, קרא בערב שבת את הפרשה וכשהגיע לפסוק האחרון נכנס אביו, האדמו"ר רבי ישראל זיע"א (בעל 'אהבת ישראל'), ושאלו דבר מה. תיכף ענה רבינו תשובה לאביו, וכשיצא האב הגדול החל לחזור על הפרשה בשנית בעקבות הפסק... אחד מתלמידיו שראה זאת התפלא ושאל: "הרי הרב היה מסיים עוד רגע את הפרשה, מה היה קורה, אם האב היה מחכה פחות מדקה אחת, עד שרבינו היה מסיים?". השיבו הרב: "כיבוד הורים הוא מהתורה, איזה ערך יש לשניים מקרא שלי, אם אתן לאבי להמתין אפילו שניה?!"

היכן החכמה נמצאת

כידוע, תמונתו של ה'חזון איש', הרב אברהם ישעיהו קרליץ, נמצאת בביה"ח 'איכילוב'. כששאלו סטאז'רים את פרופסור רחמלביץ', גדול מנתחי הראש בארץ ובעולם: "מי האדם הזה בתמונה, מה הוא בשבילך, אולי סבא?". ענה להם הפרופסור: "לא, לא, זה לא סבא, זה אדם, שכשהיו שאלות שלא היו לנו עליהם תשובות, רק הוא היה עונה את התשובות".

וסיפר להם הפרופ', שהקשר שלו עם הרב נוצר ע"י מקרה של ניתוח ראש מאוד מסובך של אדם מב"ב, שלאחר שהודיע לו הפרופ', שחייבים לנתח, השיב, שהוא לא חותם, עד שהרב לא יחתום. והלך אותו חולה לחזו"א והציע לפניו את אבחנתו של הפרופסור. החזו"א התבונן בצילום במשך כמה דק' והודיע נחרצות, שיש לבצע את הניתוח מאחורי האוזן ולא מלמעלה.

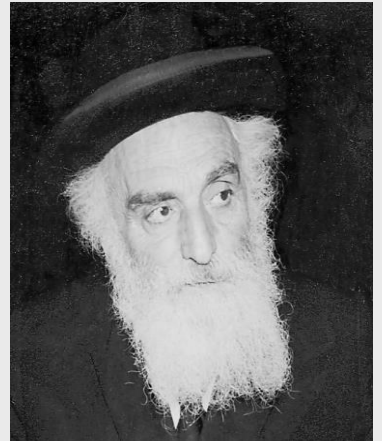
אותו בחור הודיע לפרופ' את תשובת הרב, וכששמע כך כעס ואמר: "סליחה, הרב שלך מבין בתורה, אך בנייתוחים ממתי הוא מבין?! אני חושב שאת העבודה הזאת הוא צריך להשאיר למי שבאמת מבין!". והחליט לסור לבית החזו"א. כשהגיע לביתו, נתקל באדם צנום, שיושב ומתנועע מול ספר בניגון. הוא מיד זיהה אותו ואמר: "אני מזהה אותך, אתה הוא זה שנפגש עם ראש הממשלה והצליח לעשות רעש בכל המדינה. רציתי רק לדעת מאיפה הגיעה חוות הדעת המשונה הזו?".

ענה לו החזו"א: "אני אסביר", הוא לקח עט ודף, שירטט את המוח בצורה מופלאה והסביר: "הנה מכניסים את הסכין מאחורי האוזן מעט לכאן ועוד קצת לכאן ונגמר, וכך חוסכים את הסיכון הגבוה בכניסה מלפנים". הפרופ' קימט את המצח במשך מספר דקות, תוך כדי שהוא מתבונן בציוור, ולאחר שסיים אמר לרב: "גם אם נאמר שזה נכון, זה לא מקובל לנתח כך".

ענה הרב: "וכי בגלל שלא מקובל נהרוג אנשים?". הפרופ' שתק ולאחר מספר רגעים שאל: "אפשר לשאול, היכן הרב למד את זה?". ענה לו הרב: "בתוך החדר, בספרייה שמאחורי... תסתכל, יש שם 'סט' שכתוב עליו 'תלמוד בבלי', שם זה כתוב".

הפרופ' השתומם, לחץ את יד הרב ויצא. הוא ניתח כהוראת החזו"א, והניתוח עבר בהצלחה ב"ה. אמר הפרופ' לסטאז'רים: "אני רוצה שתזכרו! שלאחר כל הדיאגנוזות והאבחונים שלכם בעתיד, תדעו תמיד, שיכול להגיע צדיק כזה, וברגע אחד להשליך את הכל לאשפה, היום אני מבין, שכל השכל והתבונה העולמית מתחבאים בחדרים הקטנים האלו בבני ברק".

<p>מנויים</p> <p>לקבלת העלון חנם ב-email: PrineEH@gmail.com מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:</p>	<p>הקדשת העלון</p> <p>נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926</p>	<p>לשאלות בהלכה</p> <p>לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144</p>
---	---	---

הרב בנימין בייניש פינקל זצ"ל- נולד בעיירה מיר שבבלארוס בערב יום כיפור בשנת ה'תרע"ב (1913). בהיותו כבן שנה פרצה מלחמת העולם הראשונה והוא עבר עם משפחתו לעיר סטוביץ יחד עם תלמידי ישיבת מיר. עם סיום המלחמה נפטר סבו ואביו התמנה תחתיו כראש הישיבה. הם עברו לווינה יחד עם תלמידי הישיבה ובשנת ה'תרפ"א (1921) שבו למיר ואביו חידש את פעילותה של הישיבה במקום. כבר בילדותו התבלט כבעל כישרון מופלא, ואביו לימדו חלקים ניכרים מהש"ס. בהיותו כבן תשע נהג אביו להעירו השכם בבוקר, ולמד עמו בחברותא חמישה דפי גמרא, ולאחר מכן ביקש ממנו לומר חידוש על הסוגיות שלמדו.

את רוב תלמודו קנה בישיבת מיר המעטירה. משנת ה'תרצ"ד (1933) נמנה עם חבורת הלומדים בישיבת בריסק. שמו הטוב יצא לפניו למרחקים. בשנת ה'תש"א (1941) עלה לארץ עם קבוצת תלמידים בראשות אביו. הוא נשלח על ידי אביו לחזון אי"ש, והלה התרשם ממנו עמוקות. שנים רבות התגורר בבני ברק, כשהוא מגיע לירושלים למסור את שיעורו השבועי בישיבת מיר. בשנת ה'תשכ"ה (1965) נפטר אביו ורבינו התמנה לראש הישיבה. לצדו עמד גיסו, הרה"ג חיים שמואלביץ. עשרים וחמש שנה נשא את משא הישיבה לבדו וראה את פריחתה פי כמה וכמה מהמספר המקורי של 125 תלמידים! כיום מונה הישיבה כ-8,000 תלמידים כן ירבו. עונות מופלא. הסתיר את עצמו כל חייו. עמוד הצדקה והחסד בגופו ובממונו. דאגתו לזולת הייתה מופלאה. נפטר ב-י"ח בשבט ה'תש"ן (1990). חי כ-77 שנים. ציונו בהר המנוחות. אחריו מונה חתנו מרן הגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל.

סבא (מצד האב): הגאון ר' נתן צבי פינקל (הסבא מסלבודקא). **סבא (מצד האם):** הגאון ר' אליהו ברוך קמאי (רבה של מיר וראש הישיבה). **אביו:** הגאון ר' אליעזר יהודה פינקל (ראש ישיבת מיר). **אמו:** מרת מלכה. **מרבותיו:** אביו, יצחק זאב הלוי סולובייצ'יק (הגרי"ז מבריסק). **אשתו:** מרת אסתר (בת ר' שמואל גריינימן- אחיינית החזו"א). **ילדיו:** הותיר חמש בנות, שכולן נשואות לרבנים ילידי ארה"ב- ר' נתן צבי פינקל, ר' נחמן ליבוביץ, ר' נתן ישראל גלושטיין, ר' בנימין קרליבך ור' אהרן שרגא הלוי לופיאנסקי.

רבינו הסתיר בענוה רבה את ידיעותיו המרובות. כשאחד מנכדיו בא אליו עם שאלה הלכתית, ענה רבינו: "אני לא יודע. לך לפוסק, שאנשים שואלים אותו בדרך כלל שאלות כאלה". נכדו הציע, "אני ראיתי, שהמשנה ברורה אומר כך וכך. כנראה, זה מה שאעשה". רבי ביינוש משך את כתפיו ואמר, "מה נראה לך, שה'פרי מגדים' לדוגמה יאמר בכגון זה?". הצצה מהירה בפרי מגדים הוכיחה, שהפסק שלו היה שונה מזה של המשנה ברורה, עם הוכחה חזקה לדבריו. "אני רואה", אמר הנכד, "שצריך לעשות כמו הפרי מגדים". "האם לא נראה לך, שספר פלוני עשוי לסייע במקרה הזה?" טען רבנו לעומתו. מבט באותו ספר הוכיח, שהוא דחה את כל הוכחותיו של הפרי מגדים. ו'המשחק' הזה המשיך, עד שסוגיה הלכתית שלמה נבנתה, הכול על ידי הערות סתמיות לא ישירות. וכל זה הסתתר מאחורי ה"אני לא יודע" שלו!

מעשי החסד של רבינו היו מופלאים. בשני החדרים הקטנים שלו בבני ברק גידל עשרות ילדים יחד עם בני משפחתו. חלקם היו בעייתיים, אחרים היו מופרעים, אך כולם טופלו. כאילו היו ילדיו שלו, ואפילו חיתן כמה מהם. אחד משכניו איבד ל"ע את כושר הראייה לשבועות אחדים, ורבינו ישב ולמד איתו שעות על גבי שעות.

מעשה באחד משכניו, שהתפרנס מחנותה של רעייתו. והנה אירע פעם שוד בביתה, שהותיר אותם נקיים ממש מנכסיהם. לשמע הדברים לא ידע רבינו מנוח, ויום אחד נכנס אל ביתם והניח על השולחן מאה אלף דולר טבין ותקילין כהלוואה. לאחר תקופה נוספת גייס עוד מאתיים אלף דולר להקמת העסק מחדש, בלי שיזכיר מצדו תאריך מוגדר לפירעון.

הרבנית שרה יפה'ן ע"ה התגוררה בקומה מתחת לדירת משפחת פינקל בירושלים. הם דאגו לה, כאילו הייתה אימם. מספר פעמים ביום נכנס רבינו כדי לוודא שהרבנית לקחה את התרופות שלה. שהיא אכלה, שלא חסר לה משהו. פעם נכנס מישהו לבית הרבנית ומצא שם אדם שוכב מתחת לתנור, וכלי עבודה בידו. המבקר נדהם לראות, שאותו אדם היה ראש ישיבת מיר!

זהירותו בכספי הקדש הייתה ללא גבולות. אביו מרן הגאון רבי אליעזר יהודה זצ"ל הפליג פעם בשבחו של בנו וסיפר, שבהתחלה כשהחל בנו לומר שיעורים במיר, סירב ליטול את משכורתו מקופת הישיבה. ומידי חודש היה מחזיר את המשכורת בצורה מתוחכמת זו או אחרת. עוד קודם לכן בשנים הראשונות לאחר נישואיו, כשהתגורר בבני ברק, הצליח לטעת באביו את ההרגשה שחמיו מפרנסו ובחמיו, שאביו מפרנסו. פרנסתו הייתה למעשה משמירה לילית בבית חרושת לקרח.

כשירד מביתו באשמורת הבוקר של יום ראש השנה כדי ללכת לתפילה בכותל המערבי עם נץ החמה כמנהגו, פגש בדרכו אדם עני קשה יום, ושאל אותו, האם כבר שנה היום כוס חמין. השיב הלה, כי כוס אחד כבר שתה, אבל אם ישתה כוס שנייה - לא יזיק לו הדבר. רבי ביינוש לא התחשב בכלום, העלה אותו לביתו, הגיש לו כוס חמין ושוחח עמו ארוכות, עד שהתיישבה דעתו של אותו יהודי. לאחר שעזב העני את הבית מהיר הרב אל הכותל, לשם הגיע באמצע תפילת 'שמונה עשרה'.

כשלושה חודשים קודם הסתלקותו, התברר, שהרב צריך לעבור ניתוח רציני. הועלתה הצעה, שהוא ייסע לארה"ב לצורך הניתוח. הרב שקל החלטה זו רבות, ובסוף סירב. סיבתו הייתה: "תחשוב על חילול השם הגדול שעלול להיגרם, אם אנשים יחשבו, שהשתמשתי בכספי הישיבה לצרכי האישי!".

הליכה בדרך התורה הקדושה

העסקה נחתמה, הכוסיות הורמו, המזומנים עברו, ואני שבתי עם חיוך. כעבור מספר ימים הבאתי חברת שיפוץ שהחלה בעבודה. הם פירקו קירות והעמיקו עד ליסודות, כדי לחזק את הבניין באותה הזדמנות. ואז נתגלה דבר, שלא היה ידוע: **ביסודות התגלו סדקים. חברת מהנדסים עשתה בדיקה מעמיקה, והגיעה למסקנה חד משמעית: הבניין מסוכן לשימוש! הפתרון היחיד הוא להרוס את הבניין ולבנותו מחדש.** כששמעתי זאת, חשכו עיניי. להרוס ולבנות מחדש זו הוצאה שלא נכללה בשיקולי הקניה. וא"כ לא רק שלא אצליח להחזיר את סכום ההשקעה, אלא אפסיד סכומי עתק שאצטרך להשקיע ואין לי מהיכן. חיפשתי את המוכרים, ואז התברר **שמדובר בחבורת נוכלים המפילה אנשים בפח.** הוריתי לפועלים שיכסו את היסודות והחלטתי שעליי להיפטר מהבניין בכל מחיר ויהי מה!

פרסמתי מודעות על מכירת בניין משרדים במחיר מציאה, המחיר שנקבתי היה גבוה ממה ששילמתי, אך עדיין הייתה זו מציאה. ההתעניינות הייתה גבוהה, בשיחה ראשונה הבנתי שמדובר ביהודי, התחמקתי ואמרתי שעדיין זה לא מוצע למכירה. יום אחד התקשר אדם בשם מחמוד, מוסלמי אירני, שיש לו חברת השקעות בישראל. הוא התעניין, בדק ולבסוף החליט לרכוש את הבניין. כמובן שהסדקים ביסודות הבניין לא עלו בדיונים, כי הבנתי שמותר לרמות גוי... מחר אני אמור להיפגש לחתימת חוזה. אם אספר את האמת, אני בפשיטת רגלי! סיים, כשכולו רועד, ועיניו דומעות. המג"ש עודדו ואמר: "דע, שמללכת בדרך שבורא עולם התווה לנו אף פעם לא מפסידים!". מיודענו שב לביתו, כמי שחרב עליו עולמו. הניסיון היה כבד מאוד, הוא לא הצליח להירדם, כל הלילה הסתובב מצד לצד, הוא קם להתפלל בהנץ החמה ולאחר מכן ישב ובדמעות קרא את כל ספר התהילים, וביקש מבורא עולם, שייתן לו כח לעמוד בניסיון הקשה.

בעשר בבוקר הוא התייצב במשרד עו"ד, שאמור היה לבצע את העסקה ושהיה מקובל על שני הצדדים. הוא הבחין במזוודת המזומנים שהביא הקונה. אך היה איתן בדעתו לקיים את ההלכה בכל מחיר. לקראת החתימה התפלל לקב"ה, שלא יינזק מגילוי האמת. הוא הישיר עיניו אל הקונה ואמר: "לפני החתימה ברצוני לומר משהו שלא אמרתי. יסודות הבניין סדוקים והבניין בסכנת שימוש, אין ברירה אלא להרוס ולבנות יסודות חדשים". במקום נוצרה מהומה. "מדוע אתה אומר זאת רק עכשיו? אנחנו מתרוצצים שבועיים להשיג את כל הכסף במזומן!".

"האמת, שרציתי לרמות ולהעלים נושא זה, אך אתמול בשיעור תורה למדתי, שאסור לרמות אף אדם, לכן אני מספר לכם קודם החתימה". הקונה ביקש להתייעץ וכנס עם יועציו לחדר צדדי. כעבור מחצית השעה חזרו ואמרו "אנחנו חותמים". "מדוע רוצים אתם לסגור?" שאל העו"ד. "אנחנו לא מאמינים לו, הוא יהודי מתוחכם, כנראה, אתמול קיבל הצעה טובה יותר מקונה אחר, ולכן הוא ממציא כעת סיפור על סדקים... אנחנו רוצים לסגור עסקה". ישבו כולם לחתום, ולאחר מכן הועברה מזוודת הכסף למיודענו. הוא לא פסק להודות לה' על חסדו המופלא. כעבור שבועיים הגיעו הקונים לעו"ד והרימו קול זעקה "היהודי רימה אותנו... היסודות סדוקים והבניין מיועד להריסה". ענה להם העו"ד: "אילו לא הייתי שומע בעצמי, שהוא מודיע לכם ברורות, שהבניין מיועד להריסה, הייתי מבטל את העסקה ברגע זה. אבל אני שמעתי במו אזוני, איך שהוא מודיע בצורה ברורה, שהבניין עומד להריסה, ויש סדקים ביסודות, וקיבלתם עליכם את הכול, החוזה שריר וקיים!". **מללכת בדרך שבורא עולם התווה אף פעם לא מפסידים!**

בשנות השלושים לחיינו נחשב מוטי לאדם אמיד, עסקי הנדל"ן שלו פרחו והצלחתו נסקה אל על, יושרו ואמינותו היו לשם דבר, הוא היה איש אמת. כאשר הציע לו אחד מידידיו לבוא לסופ"ש של 'עריכים' הוא לא סירב. הוא נסע עם אשתו ושלושת ילדיו ביום שישי לצפון לבית המלון שם נערך ה'סוף שבו'. האווירה הנעימה ושולחן השבת המרשים, השרו על כולם הרגשה רוחנית נעלית, לאחר שהסתיימה סעודת השבת עם זמירות ודברי תורה על הפרשה כולם הופנו לאחד האולמות להרצאה על "מעמד הר סיני".

ההרצאה שהחלה נינוחה הפכה עד מהרה לפולמוס חריף בין האורחים לבין המרצה, גם מוטי היה נסער מהמסקנות של ההרצאה, והוא הצטרף למתקפים, עד לשעות הקטנות של הלילה. אט-אט נפלו שאלות המתקפים אחת לאחת, כשבסיום לא נותרה שאלה, שהיה בה לסתור ולו משהו מההרצאה הנפלאה. בצאת השבת חש כי משהו זז בראשו, הוא היה כנה ואמיתי, ואם האמונה מבוססת על בסיס כה איתן, שלא ניתן לסתור בשום צורה, הרי שזה מחייב כל יהודי והוא בתוכם, הוא ובני משפחתו החלו לקיים אורח חיים של שומרי תורה ומצוות. המטבח הוכשר, בשר וחלב הופרדו, כל אוכל שנכנס לבית נבדק שיש לו כשרות מהודרת.

כעבור שנה בערך הפך ר' מרדכי, אברך יקר נפש ואציל במידותיו. מידי ערב לאחר סיום עבודתו יצא לשמוע שיעור בדף היומי שנאמר ע"י מגיד השיעור, אברך בעל כושר הסברה. כחמישים אברכים מאזינים לשיעורו שנערך כשעתיים. ההשתתפות הייתה מלאה ומיודענו חש בכל פעם התעלות וכוחות רוחניים חדשים. יום אחד עסק השיעור בנושא רמאות. המג"ש (מגיד השיעור) הסביר שאסור לקחת רכב ישן ולצפותו שיהיה נוצץ ולמוכרו כרכב מעולה, איסור זה חל בין לנוכרי ובין לישראל. לפתע נדרך מיודענו, החוויר וניכר, שמשוהו מטרידו. הוא הרים את ידו וביקש מהמג"ש לסכם שנית את מהלך הסוגיה. הלה סיכם שנית את כל המהלך ולבסוף הגיע למסקנה "וכך נפסק להלכה שאסור לרמות שום אדם כולל נוכרי".

ר' מרדכי שאל: "האם יש מישהו, שסובר שמותר לרמות נוכרי?". אולם המג"ש ענה: "זו ההלכה ואין עליה חולקים!". "ובכל זאת התעקש. "לא", השיב והוסיף, "האם המסחר שלך הוא עם גויים?". ר' מרדכי רמז בידו שאינו רוצה לעכב את השיעור, והשאיר זאת לסוף השיעור, אך לא היה מסוגל להתרכז יותר. הוא בהה בחלל החדר, וכולו מרחף אל האסון אליו נקלע כתוצאה משיעור זה.

לאחר השיעור ניגש למג"ש עם דמעות בעיניו, וידיים רועדות ואמר "אם זו הלכה מחר אני מכריז על פשיטת רגל ובין רגע הופך לעני המיידפק על הדלתות. העסק שלי הוא בנדל"ן, וב"ה אני רואה הצלחה בעסקי. לפני מספר שבועות ראיתי מודעה המציעה למכירה מגדל משרדים ענק במחיר מציאה. חושי המסחריים נדרכו, ובחשבון גס יצא, שאם ארכוש ואהפוך אותו לבניין משרדים להשכרה, ההכנסות יהיו גדולות מאוד. מדובר בעסקה של פעם בחיים! לאחר בדיקה מעמיקה המסקנה הייתה - **רוץ על זה!!!** הבניין אמנם זקוק לשיפוץ רציני, אך הכדאיות לעסקה היא מעל ומעבר. רואה חשבון ומספר עו"ד כתבו 'זכרון דברים' ולאחר מכן קבענו פגישה לחתימת חוזה. אחד הסעיפים היה שעל הקונה לשלם את כל הסכום במזומן בעת חתימת החוזה. מבחינתי היה זה מבצע לא קל לחלוטין, נאלצתי לגייס את כל הכספים הנזילים שברשותי, ואף לווייתי כספים רבים כדי לשלם את המחיר הנדרש.

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
נעמי בת כותן ע"ה	משה בן רוזה ז"ל
מרים בת בלה ע"ה	אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חיה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
שני בת אסתר ע"ה	דוד בן חסיה ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה	רפאל בן אסתר ז"ל
יונה בן סעדה ז"ל	שמעון בן שמחה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
יפה בת רבקה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבת בן אסתריא אטון זצ"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת איירן ע"ה	גאולה בת טובה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חי יזיי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל	מאיר בן מרים נוסרת ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל	סלים בן פרחיה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	ליסף בן פרחיה ז"ל
מישא אסתר בת זרה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל
	עפאת בת השמת ע"ה